

## UCHWAŁA Nr 173 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lipca 1974 r.

**w sprawie oceny ekonomicznej efektywności inwestycji i innych zamierzeń rozwojowych.**

W celu podniesienia ekonomicznej efektywności inwestycji i zamierzeń w dziedzinie postępu technicznego, organizacyjnego, współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej z zagranicą oraz zamierzeń realizowanych w oparciu o licencje zagraniczne — przez stworzenie warunków do powszechnego stosowania rachunku ekonomicznego przy podejmowaniu decyzji dotyczących inwestycji i innych zamierzeń rozwojowych oraz zwiększenie zainteresowania i odpowiedzialności podejmujących te decyzje jednostek gospodarki społecznej i organów administracji państwowej w drodze powiązania kryteriów oceny efektywności z zasadami systemu finansowego i systemu cen — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Decyzje dotyczące inwestycji, zamierzeń w dziedzinie postępu technicznego, organizacyjnego, współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej z zagranicą, także realizowanych w oparciu o licencje zagraniczne — należy podejmować opierając się na wynikach oceny ich ekonomicznej efektywności i sporządzanego w jej ramach rachunku.

2. Ilekroć w uchwale jest mowa o zamierzeniach rozwojowych, należy przez to rozumieć inwestycje i zamierzenia wymienione w ust. 1.

3. Ocenę i rachunek ekonomicznej efektywności należy sporządzać w kolejnych fazach podejmowania decyzji dotyczącej zamierzenia rozwojowego oraz po jego zrealizowaniu.

§ 2. Za sporządzenie rachunku i przeprowadzenie oceny ekonomicznej efektywności zamierzeń rozwojowych odpowiada:

- 1) w odniesieniu do inwestycji — inwestor,
- 2) w odniesieniu do zamierzeń w dziedzinie postępu technicznego i organizacyjnego — placówka naukowo-badawcza lub inna jednostka przygotowująca projekt zamierzenia oraz wdrażająca jednostka gospodarcza,
- 3) w odniesieniu do pozostałych zamierzeń — właściwa jednostka organizacyjna.

§ 3. 1. Przy ocenie ekonomicznej efektywności należy dążyć do uwzględnienia prognoz, programów i planów

dotyczących rozwoju branży, gałęzi lub działów gospodarki, rozwoju techniki, przyszłych zmian sytuacji gospodarczej (w szczególności na rynku konsumpcyjnym i rynkach zagranicznych) i powiązanych z tym zmian cen i przeliczników.

2. Właściwi ministrowie oraz Przewodniczący Państwowej Komisji Cen zapewnią jednostkom gospodarki uspołecznionej warunki niezbędne do systematycznego opracowywania prognoz, o których mowa w ust. 1, w szczególności w odniesieniu do przyszłych zmian cen i przeliczników.

§ 4. 1. Do oceny ekonomicznej efektywności zamierzeń rozwojowych finansowanych kredytem bankowym stosuje się w rachunku stopę dyskontową w wysokości równej stopie oprocentowania kredytu, właściwej dla danego rodzaju zamierzenia. Do oceny ekonomicznej efektywności zamierzeń rozwojowych finansowanych z innych źródeł, objętych niniejszą uchwałą, stosuje się stopę dyskontową w wysokości 8%.

2. W celu zapewnienia informacji niezbędnych w planowaniu i polityce gospodarczej dla wszystkich zamierzeń rozwojowych finansowanych kredytem bankowym o oprocentowaniu innym niż 8% należy ponadto sporządzać uzupełniający rachunek ekonomicznej efektywności przy zastosowaniu stopy dyskontowej w wysokości 8%.

§ 5. 1. Zasady oceny oraz metody sporządzania rachunku ekonomicznej efektywności zamierzeń rozwojowych określa Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

2. Zamierzenia rozwojowe mogą być podejmowane pod warunkiem spełnienia minimalnych warunków ekonomicznej efektywności określonych powszechnie dla wszystkich branż w ramach zasad, o których mowa w ust. 1. Jeżeli warunki te nie są spełnione, ale społeczne lub inne ważne względy (np. bilans) przemawiają za koniecznością realizacji zamierzenia rozwojowego, to decyzję w tej sprawie podejmuje właściwy minister (kierownik urzędu centralnego), wojewoda lub prezydent miasta wyłączonego

z województwa, a w odniesieniu do zamierzeń rozwojowych jednostek inicjujących — dyrektor jednostki w ramach posiadanych środków.

3. Jeżeli minimalne warunki ekonomicznej efektywności, o których mowa w ust. 2, nie mogą być w określonych branżach spełnione ze względu na poziom i układ cen, Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów może na wniosek właściwego ministra ustalić zindywidualizowane warunki.

4. Minister Rolnictwa opracuje w terminie do dnia 31 grudnia 1974 r. zasady oceny ekonomicznej efektywności zamierzeń rozwojowych w rolnictwie, opierając się na zasadach, o których mowa w ust. 1.

5. W stosunku do zamierzeń rozwojowych, których prawidłowa wycena wartości efektów nie jest możliwa, albo dotyczących wyrobów (usług) dotowanych stosuje się zasady względnej oceny ekonomicznej efektywności określone przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 6. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), przy współpracy odpowiednich instytucji, zapewnią w terminie do końca 1974 r. przeszkolenie pracowników podległych jednostek organizacyjnych, którzy zajmują się oceną ekonomicznej efektywności zamierzeń rozwojowych.

§ 7. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 103 Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1969 r. w sprawie metod oceny i klasyfikowania nowo rozpoczynanych inwestycji przemysłowych w latach 1971—1975 (Monitor Polski Nr 24, poz. 186),
- 2) decyzja nr 139 Prezydium Rządu z dnia 29 września 1971 r. w sprawie metody oceny ekonomicznej efektywności inwestycji realizowanych w oparciu o zakupy kredytowe.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do inwestycji i innych zamierzeń rozwojowych podejmowanych począwszy od dnia 1 stycznia 1975 r.

Przes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski